

BELEVINGSGERICHTE ZORG

In Heremalerhof wordt belevingsgerichte zorg als uitgangspunt gehanteerd, maar wat is dat nu eigenlijk? Kort samengevat: Belevingsgerichte zorg betekent de zorg afstemmen op datgene wat de bewoner in het hier en nu beleeft of wat wij denken dat hij beleeft.

Onder 'beleving' wordt verstaan 'de gedachten en gevoelens van iemand over zichzelf en zijn omgeving'. Door de achteruitgang in het geheugen verliezen mensen die lijden aan een vorm van dementie de grip op het hier-en-nu.

Dit brengt veelal angst en gevoelens van onzekerheid en frustratie met zich mee. U kunt zich misschien voorstellen hoe beangstigend het moet zijn: niet te weten waar je bent, wie de mensen om je heen zijn, of je ouders nog leven, of zelfs terug in oorlogstijd te zijn...

Mensen die lijden aan een vorm van dementie hebben verschillende belevenissen en vertonen weer ander gedrag om hiermee om te gaan en het leven voor zichzelf hanteerbaar te houden. De ene persoon gaat op zoek naar herkenning, een ander trekt zich terug in zichzelf, een ander wordt boos, weer een ander maakt onbewust een eigen verhaal om het verlies te kunnen dragen.

De zorgverlener helpt de bewoner door aansluiting te zoeken bij zijn/haar beleving en zijn/haar leven zoveel mogelijk op eigen gewenste manier vorm te geven.

Hoe doen we dat in Heremalerhof?

We proberen ons in te leven in de persoon en oog te hebben voor zijn/haar wensen, mogelijkheden, gevoelens en gedachten in zijn/haar omgeving.

Hoe doen we dat? Dat doen we door:

- goed te luisteren en te observeren;
- mensen serieus te nemen;
- te achterhalen of je elkaar begrijpt;
- wensen en voorkeuren te beschrijven en er naar te handelen;
- mensen te leren kennen;
- de tijd te nemen;
- op de hoogte te zijn van achtergronden van ziektebeeld en beleving;

- te achterhalen wat iemand leuk vindt om te doen;
- oog te hebben voor een veilige en warme omgeving;
- te zorgen voor voldoende licht;
- (eventueel) te stimuleren te bewegen;
- voldoende rust te creëren;
- zorg te besteden aan het nuttigen van de maaltijden.

In het contact proberen we goed te luisteren en aan te voelen waar iemand behoefte aan heeft en wat de persoon op dat moment nodig heeft. De ene keer heeft iemand behoefte aan duidelijkheid, het ervaren van regie, de andere keer aan geruststelling, bevestiging, steun, afleiding of soms begrenzing.

Als familielid en/of naaste kunt u actief helpen door informatie te verschaffen over het verleden van uw familielid zodat we hem/haar beter leren kennen en gedrag beter kunnen begrijpen.

U wordt uitgenodigd een levensverhaal te schrijven, en ons te vertellen waar wij uw familielid een plezier mee kunnen doen en waarmee juist helemaal niet. Het levensboek met foto's en mooie herinneringen kunnen bij uw familielid herkenning opleveren. De activiteitenbegeleiding op de afdeling kan u hier meer informatie over geven.

Met oude foto's en kleine spulletjes kunt u ook helpen een eigen vertrouwd plekje voor uw familielid te creëren.

We stellen het op prijs als u ons op de hoogte brengt van uw indrukken over wat er omgaat in uw familielid.

Tot slot kunt u ons helpen door verwachtingen/ervaringen omtrent de zorg kenbaar te maken en daar met ons over te praten, zodat we samen naar haalbare verbeteringen kunnen streven.